

[Kjær Rasmussen.]

som om registreringen nu er fuldstændig afskaffet, men det er den jo ikke. Hr. Svend Haugaard er altså også selv blevet vildledt. Hr. Svend Haugaard siger, at han ikke vil tale jura. Jeg kan ikke få andet ud af det, end at hr. Svend Haugaard altså ikke interesserer sig en døjt for, hvem det er, der skal afgøre, om en politisk virksomhed er lovlig eller ulovlig.

Hr. Gert Petersen siger, at nu giver VS justitsministeren blåt stempel. Nu er det jo lige meget, hvad VS foretager sig herinde, så giver vi regeringen blåt stempel, men jeg synes nu alligevel, at den folkesocialistiske argumentation simpelt hen er forvrøvet, for det er dog trods alt ikke os, der sidder i rigsretten.

To bemærkninger til sidst om vores syn på rigsretten. Lad os sige det på den måde, at den måde, hvorpå rigsretten er sammensat, foruroliger os naturligvis. Der sidder 15 højesteretsdommere, og der sidder 15 medlemmer udpeget af folketinget. Denne sammensætning af rigsretten sikrer i høj grad en konservativ linje i dette organ, men vi mener alligevel, at enhver mulighed bør forsøges for at afværge truslen mod den politiske virksomhed her i landet, og det er derfor, vi har valgt den udvej, vi har valgt.

Justitsministeren (Thestrup): Da jeg har forstået, at der bliver udvalgsbehandling af sagen, finder jeg det mest hensigtsmæssigt at besvare de spørgsmål vedrørende registreringen, der er stillet, under udvalgets behandling.

Med hensyn til det rejste spørgsmål, om der stadig væk er nogen rigsret, og om rigsretten har nogen betydning, kan jeg indskrænke mig til at henvise til grundlovens bestemmelser derom.

Kjeld Olesen: Det kom så pludseligt. Jeg tager ordet endnu en gang, fordi jeg stillede et par spørgsmål, det ene direkte adresseret til justitsministeren, det andet til det radikale venstre. Justitsministeren mener altså, at man bør henvise besvarelsen til udvalgsarbejdet. Det synes jeg egentlig ikke er så god en idé, fordi der her er tale om noget rent principielt, og der er tale om at stille et spørgsmål i forbindelse med den debat, vi havde i november måned.

Lad mig starte med at sige, at jeg lagde mærke til, at hr. Ib Thyregod hele tiden præciserede, at der ikke var nogen uoverensstemmelse imellem regeringserklæringen og justitsministerens udtalelser. Efter at man nu igennem nogen tid har fået diskuteret sig ned i disse problemer, så er jeg ikke utilbøjelig til at give hr. Ib Thyregod ret. Det er ikke dér, uoverensstemmelsen eksisterer. Derimod eksisterer der helt øjensynligt efterhånden en uoverensstemmelse imellem det, som hr. Svend Haugaard sagde heroppefra, og det, som justitsministeren giver udtryk for. Jeg skrev ned, hvad hr. Svend Haugaard sagde, bl. a. at der var ved at opstå en myte om, at intet er sket med kartotekerne, og hr. Svend Haugaard brugte senere vendingen, at de politiske kartoteker er ophørt. Jeg kuene lide at sige til hr. Svend Haugaard, at hvis jeg vidste i dag, hvad jeg ikke vidste forud, så ville jeg have udtalt mig noget anderledes de gange, vi ude omkring i landet har været til diskussionsmøde sammen, hvor jeg — når der nu her bliver talt om at lade sig besnære — må indrømme, at jeg vel nok har ladet mig besnære af den udlægning af erklæringen, som hr. Svend Haugaard er kommet med og stadig væk kommer med. Nu er der den forskel i dag i forhold til tidligere, at jeg ikke længere lader mig besnære.

Hr. Svend Haugaard sagde heroppefra før, at der naturligvis foregår registreringer, men siger så, at det er kun, når der er tale om kriminelle handlinger. Hr. Svend Haugaard føjede til, at han gerne så, at man så sent som muligt greb til registrering af ulovlig virksomhed. Jeg vil gerne direkte spørge justitsministeren, om justitsministeren er enig med hr. Svend Haugaard i, at registrering kun finder sted, når der er tale om decideret ulovlig virksomhed, eller om justitsministeren — hvilket kan blive en gentagelse, det vil jeg indrømme, af justitsministerens tidligere fortolkninger — har anlagt den fortolkning, at der er tale om to grænser. Der er tale om den grænse, der går imellem at overskride straffeloven og ikke at overskride straffeloven, og der er tale om en anden grænse, der går imellem politisk virksomhed og det, man kan kalde anden virksomhed. Jeg kan ikke forstå justitsministeren på anden måde, end at det